

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Møllen

Citation: Gjellerup, Karl: "Møllen. Roman i 5 Bøger", i Gjellerup, Karl: *Møllen. Roman i 5 Bøger*, 1896, s. 507. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup03-shoot-idm140607019707392/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Møllen. Roman i 5 Bøger

det nære Lynslag havde gjort ham forstyrret i Hovedet. Sikkert havde ogsaa det Tungsind, han havde gaaet saa ene med, og Bevidstheden om, at Øvrigheden mistænkte ham, forberedt dette, og ved denne Aftens legemlige og sjælelige Rystelser, som kunde være farlige selv for den Sundeste, var det kommet til Udbrud. Hun klyngede sig fast til ham og hviskede:

— Jakob, tal dog ikke saadan! . . . Kom til dig selv, kjæreste Ven! . . . tænk dig om.

Men Broderen, som i Møllerenes Træk, hvor smertelig de end skjælvede, læste fuld og klar Bevidsthed om, hvad han havde sagt, og i hvis Forestilling en Mængde spredte Erindringspunkter dukkede op og forbandt sig i et nyt Lys — han forstod, at Svogeren var skyldig. Og efter en kort Tavshed sagde han, idet han uvilkaarlig foldede Hænderne:

— Du har Ret, Jakob . . . Gud er barmhjertig, og Jesus er død ogsaa for dig.

Da Hanne hørte disse Ord af Broderen og saae den Maade, hvorpaa Jakob nikkede til ham, forsvandt enhver Tanke om, at hendes Kjæreste kunde have talt forvirret, saa pludselig og restløst, som om den aldrig havde været der; og den ubønhørlige Sandhed stirrede hende imøde fra det Blik,